

Om Tau-korset

I lighed med mange andre gamle kulturer udarbejdede hebræerne efterhånden en teologi eller en komplementær fortolkning, der passede til hvert bogstav i deres alfabet.

Da de hebræiske skrifter, og dermed det hebræiske alfabet, ikke blev formelt kodificeret før næsten 200 år efter Kristi fødsel, havde mange bogstaver en mængde forskellige udformninger afhængigt af de egne, hvor jøderne leved, enten i Israel eller i diasporaen uden for Israel, sædvanligvis i den græsktalende del af verden.

Tau korset Det sidste bogstav i de hebræiske alfabet repræsenterede opfyldelsen af åbenbaringen af Guds ord. Dette bogstav kaldes tau. Det kunne skrives på flere forskellige måder, X, +, T. Når profeten Ezekiel (9,4) bruger billedsproget om det sidste bogstav i alfabetet, råder han Israel til at forblive trofaste mod Gud til det sidste; at lade sig genkende som symbolsk "beseglede" med tau-korset på deres pander som Guds udvalgte folk til deres livs ende. De, som forblev trofaste, kaldtes Israels rest.

Selv om det sidste bogstav på moderne hebræisk ikke længere er korsformet, som beskrevet i variationerne ovenfor, anvendte de

tidlige kristne forfattere, som kommenterede de hebræiske skrifter (Det gamle Testamente) den græske oversættelse (Septuaginta), hvor tau blev skrevet som T.

For de kristne kom T til at repræsentere Kristi kors og opfyldelsen af løfterne i Det gamle Testamente. Korset, som bebudet i det sidste bogstav i det hebræiske alfabet, repræsenterede midlet, hvormed Kristus vendte den gamle Adams ulydighed om og blev Frelser som den "Nye Adam".

I middelalderen var Antoniterordenen, som Den hellige Frans kendte til, meget engageret i pleje af de spedalske. Disse mænd brugte Kristi kors, formet som det græske T, som en amulet til at afværge spedalskhed og andre hudsygdomme. Efter sin omvendelse arbejdede Frans sammen med disse ordensfolk i Assisi-området. Til sidst antog han og tilpassede T som sit eget mærke og signatur. For Frans repræsenterede T livslang troskab mod den korsfæstede Kristus; hans løfte var at tjene de ringest stillede, de spedalske og de udstødte.

Tau korset Tau-billedsproget forstærkedes, da pave Innocens III åbnede det fjerde Lateran-koncil i 1215 med en samme formaning, som profeten Ezekiel i Det gamle Testamente: "Vi er kaldede til at omvende os, så vi kan stå foran Gud som retfærdige mennesker. Gud vil kende os på tau-mærket på vore pander". Dette symbolske billedsprog, anvendt af den samme pave, som gav bemyndigelse til

Frans' nye kommunitet bare fem år tidligere, tog man øjeblikkeligt til sig som brødrenes opfordring til omvendelse. Med udstrakte arme fortalte Frans ofte sine medbrødre, at deres ordensdragt havde form som et tau, hvilket betød, at de skulle blive "omvandrende krucifikser", et mønster på en barmhjertig Gud og et eksempel på trofasthed indtil døden.

I dag bærer Frans' tilhængere, lægfolk såvel som ordensfolk, tau-korset som et ydre tegn - et "segl" - på deres engagement, som er en ihukommelse af Kristi sejr over det onde gennem daglig selvopofrende kærlighed. Modsigelsens tegn er blevet håbets tegn.